

skal ogsaa endnu kun bemærke, at den Commission, hvis Forhandlinger have givet Anledning til, at dette Lovudkast er blevet foreslået, har blandt sine Indstillinger, foruden dem, som ere blevne optagne i Lovudkastet om en Classification af de forskjellige for Sundheden skadelige Næringsveie, ogsaa optaget den, at der skulde etableres saadanne Sundhedsautoriteter, som jeg allerede har tilladt mig at nævne, og det er ogsaa, som af den meget ærede Justitsminister bemærket, under Sagens Forhandling kommet under Overveielse eller Forhandling, hvorledes der kunde oprettes saadanne Sundhedsautoriteter. Det forekommer mig derfor langt naturligere, at man, indtil saadanne Autoriteter paa de forskjellige Steder i Landet vare blevne ordnede, ventede med at indrette hele dette Forhold, end at man allerede nu ved denne Lov skulde komme til at anticipere de herhenhørende Bestemmelser. Jeg troer derfor ikke, at det er uden Bøje, at Udvalget har tilladt sig at foreslaae og vedvarende maa holde paa, at denne Bestemmelse ikke optages i Loven.

Orsted: Hvad nærværende Paragraph angaaer, maa jeg med Udvalget vare enig i, at den helst maatte bortfalde. Det er vist, at Lovudkastet, som det foreligger, allerede med Hensyn til Kjøbenhavn frembyder mange betænkelige Sider, men da det egentlig kun er indrettet for de kjøbenhavnske Forhold og alene Kjøbenhavns vedkommende Autoriteter derom ere horte, har Udvalget til det øvrige Rige endnu Mere mod sig. Mange Bestemmelser deri ere endog af den Beskaffenhed, at de aldeles ikke lade sig anvende udenfor Kjøbenhavn. Der er saaledes bestemt en vis Kreds af Stadsens Grund, indenfor hvilken de samme Regler skulle gjælde som for selve Kjøbenhavn; dette passer ikke for andre Steder. Nu er det vel sandt, at Lovudkastet ikke gaaer ud paa, at nogle af de Bestemmelser, hvorom her er Spørgsmaal, skulle ligefrem anvendes udenfor Kjøbenhavn, men at Justitsministeren skulde vare berettiget til at træffe de fornødne Foranstaltninger udenfor Kjøbenhavn; men Størstedelen af Bestemmelserne passe dog saare lidet udenfor Kjøbenhavn; saaledes f. Ex. § 4. Men naar man seer hen til det oprindelige

Formaal med de Bestemmelser, som nu søges udvidede udenfor Kjøbenhavn, saa er det Noget, som paa en høist ubehagelig Maade kunde virke skadeligt for Raaboer, uden ifølge denne Lov at kunne forbydes, medens det, der ved Lovudkastets Bestemmelser kan forebygges, ikke i nogen saa mærkelig Grad er til Ulempe for de Omboende eller skadeligt for Sundheden, — og jeg troer, at den Myndighed, der kunde behøves i den omhandlede Retning, hellere maatte hjemles ved mere omfattende og til Forholdenes Natur mere svarende Bestemmelser. Det forekommer mig ogsaa, at man af en Lov som den nærværende let vilde kunne udlede, at der hverken fra Ministeriets eller i alt Fald ikke fra nogen local Autoritets Side skulde kunne træffes Foranstaltning til at afværge, hvad der udbreder skadelige og fordærvelige Uddunstninger, uden at Forholdene havde Lighed med dem, som de enkelte Bestemmelser indeholde i det foreliggende Udkast. Og i Særdeleshed maatte man kunne udlede deraf, at Politievrighederne slet ikke skulde have nogen Myndighed i den omhandlede Henseende, thi efter Udkastets Bestemmelser er det kun Justitsministeren, som skal kunne træffe Foranstaltninger i den omhandlede Henseende, medens hverken Politimesteren eller den almindelige Vyrighed i en By skulle vare beføiede til at bortstjaffe saadanne Gjenstande, som fordærve Luften. Jeg troer ikke, det tør underkastes Tvivl, men vel at den Myndighed, som tilkommer det Offentlige til at træffe Foranstaltninger i den omhandlede Retning, hidtil ikke har ved udtrykkelig Lov været hjemlet, og at der er en Deel Usikkerhed om, hvorvidt de locale Vyrigheder og de høiere Autoriteter kunne gaae i den omhandlede Henseende. Det kunde derfor maastee være ønskeligt, at denne Myndighed blev reguleret ved en Lov, hvori der da maatte bestemmes deels hvad der kunde gøres af de locale Vyrigheder selv og deels hvad der behøvedes Sanction til af vedkommende Minister. Vel kunde det have sine store Vanskeligheder paa hensigtsmæssig Maade at ordne dette Forhold; men jeg troer dog, at man hellere maatte forsøge dette fremfor blot at give Leilighed til at faae de enkelte Bestemmelser, hvorom her er Spørgsmaal gjorte gjældende for de øvrige Kjøbstæder og for Lan-